

ПЪТЯТ НА САНТЯГО

интервю с Д. Мануел Виседо Мартинез

Д. Мануел Виседо е биолог, който в работил в началното и средното образование, а днес е преподавател в Постоянен университет на Университета в Аликанте. От 2014 г. той организира екскурзии по Пътя на Сантяго, Пътят на Свети Джеймс, за студентите от университета.

Маноло, какво те накара да решиш да организираш Пътя на Сантяго за първи път?

Когато се пенсионирах през 2009 г., реших да взема раницата и да извървя пътя. Бях чувал много за това и имах много приятели, които го бяха правили, но като биолог се интересувах повече от естествените преживявания и затова ми отне толкова време, за да реша. От една страна, имах културен интерес. И, от друга страна, личното предизвикателство, усещането, че мога да се справя. Направих по-голямата част от Пътя с един приятел и въпреки, че той спря в Санто Доминго де ла Калсада, аз продължих до края. В продължение на 36 дни извървах 990 км от Пътя от Ронсевалес до Сантяго. Това беше уникално преживяване, трудно за повторение в тези времена. Минавах по 18 - 20 км. на ден. Минах през 205 градски центъра, 7 провинции. Накратко, обхванах цялата Северна Испания. Това беше изключително приключение, което беляза живота ми завинаги. От моя гледна точка, една от основните причини пътят да оставя това усещане у вас са хората. Въпреки че вървите сами, винаги сте придружавани от хора, които идват от цял свят. Спите в хостели, споделяйки живота с тези хора, които не сте познавали преди, създавате връзки, помагате си един на друг, споделяте и накрая се връщате у дома, пълни с преживявания.

През 2014 г. студентите от Постоянния университет ме помолиха да им организирам пътуването. Хареса ми идеята да разпространявам духа на Пътя и да преживея интензивно отново всичко с моите старши студенти. Затова съм планирал по един етап от Пътя годишно, с продължителност около 9 дни, през който се изминават около 100 км със скорост 15/18 км на ден. Първите пътувания бяха толкова успешни, че трябваше да създам нова група, която започна отново от Ронсевалес.

Пътят се развива през годините, а с тях и причините да го извървите, според вас какви са актуалните причини?

Откакто Санчо де ла Роса тръгва по Пътя през 1132 г., започвайки от Ронсесвалес с религиозна мотивация, причините, поради които хората решават да извървят Пътя на Сантяго, са се променили през вековете. Днес те са основно три: културни, религиозни и спортни. Към тях трябва да добавим личното предизвикателство и чувствата за солидарност, сплотеност и съвместно съществуване, които се споделят между ходещите. Изживяването с хора от други страни с различен манталитет също предлага на пътника езиково и културно богатство.

Необходимо ли е да спите в хостели и да носите раницата си със себе си, за да се смятате за добър поклонник?

В старите времена нямаше логистична инфраструктура, хостели или хотели, както днес по Пътя, така че поклонникът трябваше да носи раницата си с цялото оборудване на гърба си. Днес обаче не е необходимо да го правим, тъй като има системи, за да го вземем до края на нашата отсечка. Това е много по-удобно за поклонника, тъй като му позволява да ходи спокойно и да не се тревожи за това по време на посещения и спирки. Въпреки това е препоръчително да носите само необходимото, малко дрехи и малко тегло.

Що се отнася до спането в хостели, това е традиционното настаняване: те са прости, евтини и обикновено са оборудвани с пране и други основни услуги. Въпреки това е трудно да се намери място в някои сезони поради значителния брой поклонници. Алтернатива е да спите в хотели, които обикновено предлагат много удобства и улесняват по-възрастните хора, които преди се сблъскват с много труден Път, да го направят сега без много трудности.

Какво е усещането да завършиш Пътя и да стигнеш до Площад Обрадойро в Сантяго?

Има много неописуеми емоции. Радостта, щастието и чувството на гордост са най-очевидните. Първото нещо, което поклонниците обикновено правят, когато пристигнат на площада е да се прегърнат взаимно за това, че са постигнали целта си след големи усилия и жертви. След това трябва да отидете в офиса на поклонниците, за да поискате прочутата "Компостелана", документ, който доказва, че сте завършили поклонението.

Какво ви впечатлява най-много в Пътя?

По пътя поклонникът може да се наслади на разнообразни пейзажи с невероятна красота и контрасти, вариращи от гористите райони на Пиренеите, през кастилските бърда до влажните зони на Галисия.

Всеки град, всяко село, през което минаваме, всеки от склоновете по Пътя си има своя чар. Поклонникът спира и се чувства възхитен от това съзерцание. Има романски храмове, като Катедралата Сан Педро в Хака, църквата Сан Бартоломе в Логроньо, Санта Мария де Енате в Навара или Колегиалната църква Сан Исидоро в Леон и готически храмове като Катедралата на Бургос или Леон които впечатляват поклонника.

Не на последно място е връзката с другите поклонници, които срещате по Пътя, само за един или няколко дни, и с които, освен че имате обща цел, споделяте опит и част от живота си, установявайки отношения, които ще продължат много години напред.